

מהקצינים המצרים. הקצין השלישי נפצע. רק או פשטו הצנחנים על המיכונים לטהרם. סגן יצחק קוטלר נכנס לאחר החורים. לפתע בקע משם צרור יריות. לי חיילים שפרצו למקום התגלה מחזה זור עות: בתוך החדר, בין כלי נשק מפוזרים, היו מונחות ארבע גוויות. שתיים, של הקצינים המצרים, היו ללא רוח חיים. סגן קוטלר וקצין מצרי נוסף התפתלו בי תוך שלוליות דם. חובש מיהר להגיש עזרה לשניהם. מסוק הוועק כדי לחלצם לבית-חולים. בדרך מת סגן קוטלר. הקצין המצרי נשאר בחיים, קיבל טיפול רפואי.

★ ★ ★

שדב האחרון שד הדחימה
 נערך במוצב המערבי בשעות הצהריים. הפעם הסתערו עליו הלוחמים מכיוון דרום, שם לא היה שדה-מוקשים. אין זה נהוג לחלק ציוני גבורה לאוייב. המצרים גם לא היו ראויים מעולם לציונים כאלה. אולם הפעם לא יכלו העדים לקרב שהתחולל על המוצב המערבי שלא לציין גילויים נדירים לגבי לוחמים בצבא המצרי. היו שם כמה לוחמים בודדים שנלחמו בחירוף נפש על חייהם, למרות שהיה ברור להם כי הם אבודים. אחד מהם הת- רומם בכל פעם מלאו קומתו מול יחידה שניצבה מולו, הריק מחסנית של קלצניניוב, כשהוא חשוף בכל גופו וכאילו הוא בז למיות. אחר-כך הסתתר בשוחתו עד ש הודקה שוב לירי. כך עשה כמה פעמים, מבלי שיצליחו לפגוע בו, עד שחוסל. הכיבוש הושלם. עתה הוחל בטיהור האי.

★ ★ ★

ק דעת לידה הושלמה הפרי
 קה. היה זה אחרי שאחוזני הלוחים מים המצרים באי הסגירו את עצמם. כשי החל הקרב הם ברחו אל חוף הים. שם, מתחת למצוקים, ובתוך ערוצים צרים של סלעי החוף, הסתתרו מעיני הצנחנים. רק כשירד הלילה שוכנעו שאין טעם להתחבא ושאישי לא יבוא לעורחם, ונכנעו. 62 שבויים נאספו באי. הם הועברו לי שטח ישראל, שם צורפו לארבעה השבויים המצרים שנלקחו בפשיטה על המכים המצרי לפני שלושה שבועות. 66 השבויים המצרים שבדי ישראל, הגדילו את מלאי השבויים המצרים בישראל, מול השבוי היחיד שבדי המצרים: סגן דן אבידן. מספר זה אולי ישכנע את המצרים לי התיר לנציגי הצלב האדום לפגוש את סגן אבידן, או אפילו להחליפו. כפי ש הצהיר השבוע נציג הצלב האדום הביני לאומי: "עתה גברו הסיכויים לשיחרורו הקרוב של אבידן".

השבוי הראשון

כך נראה השבוי המצרי הראשון שנשבה על-ידי חיילי צה"ל ב-900 חיילי. חלק מן השבויים המצריים שופלו בידי חיילי צה"ל נכנעו רק לאחר שהוצאו ממחבואים שונים בפניות מפוזרות באי.

קריאה ישוורתה אל החיילים ה-

מצרים הושמעה במיטב הסיגנון הערי בי הנמלץ: "הקשיבו! הקשיבו!" הירדה הקול על פני גבעות הסלעים השוממות של שדואן, "חיילי הקומנדו המצרי — הקשיבו! כוחות צה"ל לא באו לכאן היום כדי לקטול אתכם. כוחות צה"ל באו לכאן כדי לשבות אתכם. תקפנו אתכם באחרי, בים וביבשה. מי שחיוו יקרים לו — ייצא החוצה, יזרוק את נשקו וירים ידיו. זרקו אתכם כאן כמו כלבים, ללא כל הגנה. חילי האחיר שלנו תוקף אתכם כבר שעה ללא כל הפרעה. איפה חילי-האחיר המצרי? ככל שאתם מתמהמהים, כך יעלה לכם הדבר ביוקר. לכן — היכנעו!"

הקריאות שודרו משני הרמקולים הנני דים על כתפיו של צבי ומאחד המסוקים. אחרי שנתפס השבוי הראשון הוטלה עליו מלאכת ההסברה. הרמקולים הורכבו על כתפיו והוא יצא לקראת עמדות חברו כדי לשכנעם בשפתו שלו להיכנע.

היה משו מהמגוון במחזה זה. השבוי המצרי היה צריך להפנות את הרמקולים לכיוון המוצבים המצריים, לעמוד עם גבו אליהם. הוא ניצב, יחף וכשברו המיקרו- פון כשפניו אל חיילי צה"ל. לרגע נשמעו קריאותיו כאילו הן מופנות לחיילי צה"ל. הם לא יכלו שלא לחייך למשמע דבריו. אחרי-כך השיבו לו חבריו המצרים על קריאותיו בצורות של אש. השבוי המבר- הל הרים רגליו והתחיל לברוח. אבל הוא לא ברח לכיוון המצרים אלא לכיוון חיילי צה"ל. היתה זו סיגורה שנראתה כאילו נל- קחה ממחזה אבסורדי: חייל מצרי שבוי בורח מהאש המצרית ומבקש הגנה אצל חיילי צה"ל.

★ ★ ★

ל אט דאב, בזהירות, כדי להימנע

ככל האפשר מנפנפים, החלו הצנחנים להתקדם על פני האי. סימן ההיחחות ה- ראשון באי שנתקלו בו היה מאהל קטן של כותה, שניטש בבחלה. בכחנת השטח היתה האי שטח קשה ללחימה. הוא היה רצוף סלעים ואבנים חדות. כל השטרעית על הקרקע הותירה חריצי דם על חלקי הגוף החשופים. הלוחים מים הישראליים לא יכלו להביץ כיצד בת- נאים כאלה רצים המצרים יחפים. השטח כולו היה חרוץ בגאיות ובערו- צים. אחרי כל קפל קרקע היו ששחים מתים בכל אחד מהם יכול היה להיות מארב. משום כך נעו הצנחנים בזהירות. אחרי שתפסו את המאחז הראשון במיר צב קטן, הצפוני ביותר, הם יכלו ללמוד מיטב על היערכות המצרים באי. נראה היה שהמצרים הכינו את עצמם לקראת אפש- רות של נחיתה מצפון ונסיון הסתערות על איזור המיגדלור בו ישבו. משום כך הכינו לעצמם מערך הגנתי לשעת הצורך. תה

הסברה ברמקול

שניים מן השבויים המצריים שעסקו במלאכת ההסברה להבריהם שטרם נכנעו. אחד משבויים אלה הוא גם ש- טרק את המיכונים ליד המגדלור ומצאם ריקים.

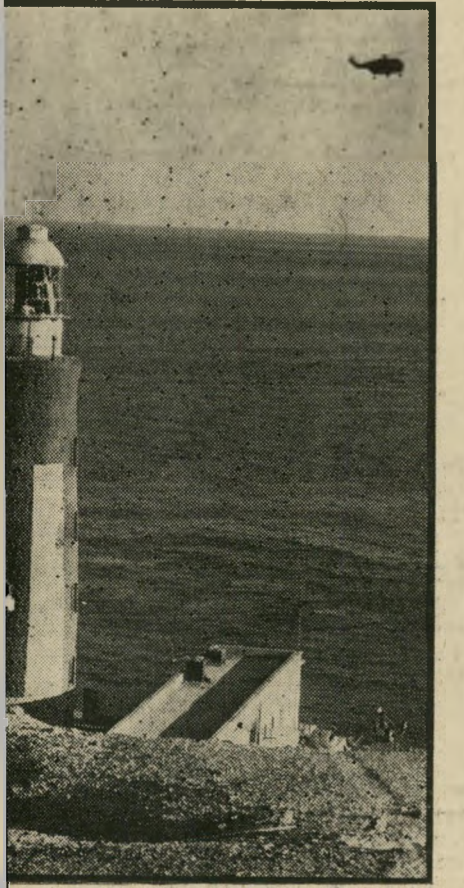
תפסו את העמדות שיועדו להם. מהמוצב בו נאחזו הבחיני הצנחנים כי עליהם לפעול בשלושה ראשים לשלושה כיוונים שונים. לכיוון מזרח, משם בלטה אנטנת הרדאר הימי הקטן, שהיתה מוגנת על-ידי כמה בונקרים ועמדות עם כיוו- ראש. לכיוון מערב, שם היה פרוש מוצב מצרי, מוגן על-ידי שדה-מוקשים, על-פני גבעה שהתנוססה מאחורי ערוץ עמוק. ול- כיוון דרום — שם נאחז המיגדלור הימי בתוך שירת מיכונים, שכללה גם מזח קטן שיצא אל תוך הים. הכוחות התפצלו לשלוש המשימות הסר- נות שהוטלו עליהם. הלחימה החלה.

★ ★ ★

ה כוח הראשון שיצא לכיוון המוצב

ה המערבי עלה על שדה מוקשים. אחד מהם התפוצץ. חייל אחד נהרג ושלושה נפצעו. בעיקבות פגיעה זו שינה הכוח את תוכנית התקפתו.

כוח שני יצא לכיוון תחנת המכ"ם. שם היתה הלחימה קלה יותר. הלוחמים המצ- רים במקום גילו התנגדות קלה. חלקם נהרגו. יתרם נכנעו. אולי משום שכבוש תחום זה נעשה כליכך בקלות, לא הבחינו הלוחמים בחייל מצרי שהסתתר בעמדה כש-

הפניו

מסוק ישראלי נוטש את שדו- או בשבת אחר-הצהריים, כשי הוא משקיף על המגדלור שותר שלט באי.